

qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi, & contentione pervenire; vide quanta eos fortitudine, quanta vitæ ratione præditos fuisse oporteat.

Te Deum laudamus.

Missa propria.

DIE XXII. JUNII.

Pro Archiepiscopatu.

In Fæsto Sancti Paulini Episcopi, & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis.

Oratio: Da quæsumus, Omnipotens Deus, ut in ejus fæsto. *Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno *Lectio quarta, & quinta ipsius Sancti, ut in Breviario: sexta Sermonis Sancti Maximi, ut in eodem Communi.*

In tertio Nocturno *Homilia in Evangelio. Nolite timere, de Communi Confessoris non Pontificis.*

7. Amavit eum.

Missa: Sacerdotes tui.

FESTA JULII.

DIE VII. JULII.

In Fæsto Sancti Firmini Episcopi, & Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea que sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui per fidei præconium, & passionis agonem Beatum Firminum Episcopum, & Martyrem immortalitatis laurea coronasti: concede propitius; ut eujus celebramus triumphum, assequamur, & præmium. Per Dominum nostrum

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Firminus Pompelonæ nobilibus parentibus Firmo, & Eugenia natus, una cum illis à Beato Saturnino Episcopo Tolosano baptizatus est; à quo & Honesto Presbytero, ut Christiana Religione imbueretur, traditus, tantum in ea profectus, ut regiones circumquaque Evangelicis documentis, & vitæ sanctitate illustraret. Episcopus Pompelonensis creatus, terrenis facultatibus in pauperes erogatis, ad munus Apostolicum se accingens, cum intelleret, per universam Galliam inferri sævam Christiani persecutionem, Pompelona discedens, multas Galliarum vrbes perlustravit: atque

ab

ab Idolorum cultu innumeram multitudinem Agennensium & Andegavensium ad Christi fidem convertit, Domino ejus doctrinam multis miraculis confirmante.

7. Honestum fecit.

LECTIO V.

INDE Bellocacum petens, cum pro extirpanda Idololatriæ superstitione plurimum laboraret, à Valerio Praside comprehensus, & flagellis usque ad necem cæsus, in carcere conjectus est. Sergio autem Valerii successori reservatum, eo loco inediæm & squallorem diu patienter tulit: sed vi à Populo liberatus, in ea Civitate diutius prædicavit. Ecclesiam in honorem Protomartyris Stephani, aliasque nonnullas construxit. Inde Ambianum perrexit, ubi quadraginta dierum spatio, multis editis miraculis, tria hominum millia ad Christi fidem convertit, sacroque Baptismate abluit. Porò Sebastianus & Longinus Præsides, cum certo scirent, Firmini predicatione multas suæ Provinciæ vrbes, idolis contemptis, Christum colere, Treviris Ambianum quam celerrimè advenerunt, & Firminum graviter objur-

gatum, quòd contra Imperialia edicta novam Religionem induceret, in carcerem detrudunt. At Populi seditioem veriti, intemptæ noctis silentio eum capite plecti jussurunt, septimo Kalendas Octobris.

7. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine.

LECTIO VI.

EJUS corpus Faustinianus Senator, qui ab ipso Firmino fuerat lavacro Baptismatis regeneratus, clam sepelevit. Quod ibi lateit usque ad Theodoricum Regem; quo tempore Salvius Venerabilis Ambianensium Antistes assiduis precibus à Deo impetravit (ingenti super sepulchri locum lumine radiante, & ex eodem suavissimo odore ad vicina usque Oppida fragran- te) Sancti Martyris reliquias sibi revelari. In quarum translatione elementa etiam ipsa visa sunt ei obsequium præstitisse. Nam Idibus Januarii cum hiems esse horrida, subito omnes Regionis arbores floribus, & foliis virentibus vestita, prata liliis ac rosis plena omnibus arridebant. Denique multi agroti & infirmi ob merita Sancti Firmini illa die

in-

X

integram sanitatem recuperant.

y. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno Homilia in Evangel. Nisi granum frumenti cadens in terram, frumatur ex Pesto S. Laurentii die 10. Augusti, ut in Breviar.

Be. vii. Corona aurea.

y. viii. Hic est verè martyr. De Communi unius Martyris.

FERIA IV.

Post Octavam Ss. Apostolorum Petri, & Pauli.

Festum Pretiosissimi Sanguinis Dñi. Nostri Jesu Christi.

Duplex primæ classis.

AD VESPERAS.

Añã. Christum proposuit Deus, cum reliquis de Landib.

Psalmus: Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, & loco ultimi. Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes.

Cap. Hebr. 9. e.

Rates, tabernaculum, & omnia vasa ministerii sanguine aspersit Moyses: & omnia penè in sanguine secundum legem mundantur, & sine sanguinis effusione non fit remissio.

HYMNUS.

M Aximus Redemptor orbis

Morte vitam contulit:

Qui nec argento caduco,

Sed nec auro labili,

Corporis tamen sacrati

Nos redemit Sanguine.

Mitis agnus immolatur

Omnium pro crimine:

Ne quod arte fabricatum

Conditoris extitit,

Ditus hostis possidoret,

Qui malum suggererat.

Magna præstat immolatus

Dux salutis omnium:

Complet excessum, fideles

Quem Prophetæ dixerant:

Nostra tunc peccata solvit

Nos tyranno liberans.

Misit infans carne scissus,

Misit orans Sanguinem:

Misit & flagella passus,

Orbe punctus spineo:

Dium manus, pedes, latusque

Pandit offert Sanguinem.

Laus, honor, virtus suprema

Conditori machinæ,

Quam Pater summus gubernat,

Natus, atque Spiritus

Omnibus Deus colendus

Sæculorum sæculis.

Amen.

y. Redemisti nos Domine.

y. In Sanguine tuo.

AD MAGNIFICAT. Añã.

Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtu-

tu-

tulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab

operibus mortuis, ad servien-

dum Deo viventi.

ORATIO.

Omnipotens sempiterna

Deus, qui Sanguine Filii

tui placari, & nos redimi voluisti: concede nobis, quæsumus, salutis nostræ pretium ita

recolere, ut & nunc veniam,

& in æternam gloriam consequi valeamus. Per eundem Dominum nostrum.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Christum Dei Filium, qui suo

nos Sanguine redemit: * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

HYMNUS.

Sanguis olim victimarum,

Quem vetus Lex obtulit,

Fœderis novi sacratum

Nuntiavit Sanguinem:

Quo redempti, sanctitatem

Assequamur spiritus.

Lex amoris postulabat

Differentem victimam,

Offrens ubi sacerdos

Esset idem victima:

Seque clemens immolaret

In medelam criminum.

In Crucem Redemptor actus

Nostra delet crimina:

Quando pro salute mundi

Ex sacro corpore

Uberes rivi cruoris

Copiosè profluunt.

Perforatur namque clavis,

Et latus dirumpitur:

Undè Sacramenta manant,

Labæque nos abluunt:

Hinc caput nostræ salutis

Confitemur Sanguinem.

Laus, honor, virtus suprema

Conditori machinæ,

Quam Pater summus gubernat,

Natus, atque Spiritus,

Omnibus Deus colendus

Sæculorum sæculis. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Accipiens Sanguinem

Moyseis, omnem populum asper-

sit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes,

* & populi meditati sunt inania?

Aspicerunt reges terræ, & principes convenerunt in unum * adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * & projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, iridebit eos: * & Dominus sub-

sanabit eos.

X 2

Tunc

Tunc loquitur ad eos in ira sua, * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit à me: * Filius meus es tu, ego hodie genuit te.

Postula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * & pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Añã. Accipiens sanguinem Moyses, omnem populum aspersionem, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

Añã. Quare rubrum.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me?

* multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum * & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Añã. Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Añã. In sanguine testamenti *Psalmus 15.*

Conserva me Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus:

ejus: * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meæ & calicis mei: * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris: * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper & usque ad noctem increperunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc latatum est cor meum, & exultavit lingua mea: * insuper & caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ adimplebis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Añã. In sanguine testamenti tui emisisti vinctos quos de lacu, in quo non est aqua.

¶ Redemisti nos Domine. n. In sanguine tuo.

Pater noster *Absolutio.* Exaudi Domine. *Vers.* Jubæ domine. *Benedictio.* Benedictione perpetua.

De Libro Exodus.

LECTIO 1. Cap. 12. a.

Dixit Dominus ad Moysen, & Aaron in terra Egypti: Loquimini ad universum cœtum filiorum Israël, &

dicite eis: Decima die mensis hujus tollat unusquisque agrum per familias & domos suas. Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus: juxta quem ritum tollētis & hœdum. Et servabitis eum usque ad quartam decimam diem mensis hujus: immolabitque eum universa multitudo filiorum Israël ad vesperam. Et sumet de sanguine ejus, ac ponent super utrumque posterum, & in superliminaribus domorum, in quibus comedent illum.

¶. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo, in quo habemus redemptionem * Per sanguinem ejus.

¶. Remissionem peccatorum

se.
* Loquimini.

secundum divitias gratiae ejus,
quae superabundavit in nobis.
Per sanguinem ejus.

Bened. Unigenitus Dei filius.

LECTIO II.

Transibo per terram Aegypti nocte illa, percutiamque omne primogenitum in terra Aegypti ab homine usque ad pecus: & in cunctis diis Aegypti faciam judicia: ego Dominus. Erit autem sanguis vobis in signum in aedibus, in quibus eritis: & videbo sanguinem & transibo vos; nec erit in vobis plaga disperdens, quando percussor terram Aegypti. Habebitis autem hunc diem in monumentum: & celebrabitis eam solemniter Domino in generationibus vestris cultu sempiterno.

Non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis de vana vestra conversatione per aeternae traditionis: Sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi.

Ex corde invicem diligite renati non ex semine corruptibili. Sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi.

Benedictio. Spiritus Sancti gratia illuminet sensus, & corda nostra.

LECTIO III.

Vocavit autem Moyses omnes seniores filiorum Israel, & dixit ad eos: Ite, tollentes animal per familias vestras, & immolate phase, fasciculumque hyssopi tingite in sanguine, qui est in limine, & aspergite ex eo superliminare, & utrumque postem: nullus vestrum egrediatur ostium domus suae usque mane. Transibit enim Dominus percutiens Aegyptios: cumque viderit sanguinem in superliminari, & in utroque poste, transibit ostium domus, & non sinet percussorem ingredi domos vestras, & laedere.

Christus peccata nostra pertulit in corpore suo super lignum, ut peccatis mortui, justitiae vivamus: Cujus livore sanati estis.

Eratis enim sicut oves errantes, sed conversi estis nunc ad pastorem animarum vestrarum. Cujus livore sanati estis. Gloria Patri. Cujus livore sanati estis.

IN II. NOCTURNO.

Añā. Justificati in sanguine Christi.

Psalms 22. Dominus regis me, & nihil mihi deerit: in loco

co

eo pascae sibi me collocabit.

Super aquam. refectionis educabit me: animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiae: propter nomen suum.

Nam & si ambulavero in medio umbrarum mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus: ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam: adversus eos qui tribulant me.

Impingasti in oleo caput meum: & calix meus inebrians quam praclarior est.

Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

Añā. Justificati in sanguine Christi, salvi erimus ab ira per ipsum.

Añā. Pretio empti.

Psalms 29. Xaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus elamavi ad te: & sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus: & confitemini memoriam sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: & vita in voluntate ejus.

Ad vespertinum demorabitur fletus: & ad matutinum laetitiam.

Ego autem dixi in abundantia mea: non movebor in aeternum.

Domine in voluntate tua, praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me: & factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo: & ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem?

Namquid confitebitur tibi pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, & miseratus est mei: Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: & circumdeditis me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, &

&

& non compungat: * Domine Deus meus in aeternum confitebor tibi.

Añā. Pretio empti estis nolite fieri serui hominum.

Añā. Dedit semetipsum Jesus Christus.

Psalmus 63.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à conventu malignantium: * à multitudi-
ne operantium iniquitatem.

Quia exaceruerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabant eum, & non timebant: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinyo
Accedet homo ad cor al-
tius: * & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos lingue eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, & sperabit in eo: * & laudabuntur omnes recti corde.

Añā. Dedit semetipsum Jesus Christus pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate.

¶ Beati, qui lavant stolas suas.

¶ In sanguine agni.
Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *Vers.* Jube domne. *Benedictio.* Deus pater omnipotens.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia ad Neophitos, antè medium tom. 5.

LECTIO IV.

Vultis sanguinis Christi audire virtutem? Redeamus ad ejus exemplum, & priorem typum recorderemur, & pristinam scripturam narremus. In Ægypto nocte media Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperirent, quia primogenitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs Judæorum unà cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Pro-

in-

inde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinæ indignationis sperabatur, & domos singulas mortifer circumibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, & sanguine ejus linite januas.

¶ Ipse est caput corporis Ecclesie: * Ut sit in omnibus ipse primatum tenens.

¶ Quia complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Ut sit in omnibus.

Benedictio. Christus perpetua.

LECTIO V.

QUID ait Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valdè, inquit, non ed: quod sanguis est; sed quia Domini sanguinis per eum demonstratur exemplum. Nam sicut regnantium statua, quæ sine causa sunt & sermone, nonnumquam ad se confugiuntibus hominibus anima, & ratione decoratis subvenire consueverunt, non quia sunt are confecta, sed quia retinent imaginem principalem: ita & sanguis ille, qui irrationalis fuit, animos habentes homi-

nes liberavit, non quia sanguis fuit; sed quia hujus sanguinis ostendebat adventum.

¶ Cum essetis aliquando alienati, & inimici sensu in operibus malis: * Nunc reconciliavit vos Christus in corpore carnis suæ per mortem.

¶ Ut exhiberet vos sanctos, & immaculatos, & irreprehensibiles coram ipso. Nunc reconciliabit.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

Angelus igitur ille vastator cum linitos potes, atque aditus pervideret, transjecit gressus, & non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus non postibus impositum sanguinem typhi, sed fidelium ore lucentem sanguinem veritatis, Christi templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem?

¶ Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula ejus: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo * In sanguine tuo.

¶ Et fecisti nos Deo nostro regnum, & regnabimus su-

per

per terram. In sanguine tuo,
Gloria Patri. In sanguine tuo.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Vos qui aliquandò.

Psalmus 73.

UT quid Deus repulisti in
finem: * iratus est furor
tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregatio-
nis tuæ, * quam possedisti ab
initio.

Redemisti virgam heredi-
tatis tuæ: * mons Sion, in quo
habitasti in eo.

Leva manus tuas in super-
bias eorum in finem: * quan-
ta malignatus est inimicus in
sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt
te, * in medio solemnitate tuæ.

Posuerunt signa sua, signa:
* & non cognoverunt sicut in
exitu super summum.

Quasi in silva lignorum se-
curibus, exciderunt januas ejus
in idipsum: * in securi & ascia
dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctua-
rium tuum: * in terra po-
luerunt tabernaculum nomi-
nis tui.

Dixerunt in corde suo cog-
natio eorum similis: * Quiesce-
re faciamus omnes dies festos
Dei à terra.

Signa nostra non vidimus,

jam non est Propheta: * & non
nisi cognoscat amplius.

Usquequò Deus impropera-
bit inimicus: * irritat adversa-
rius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum
tuam, & dexteram tuam: * de
medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster an-
tè sæcula: * operatus est salu-
tem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute
tua mare: * contribulasti capi-
ta draconum in aquis.

Tu confregisti capita draco-
nis: * dedisti eum escam popu-
lus Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, & tor-
rentes: * tu siccasti fluvios
Ethan.

Tuus est dies, & tua est
nox: * tu fabricatus est auro-
ram & solem.

Tu fecisti omnes terminos
terræ: * astatem & ver tu
plantasti ea.

Memor esto hujus inimicus
improperavit Domino: * &
populus insipiens incitavit no-
men tuum.

Ne tradas bestiis animas
confitentes tibi, * & animas
pauperum tuorum ne oblivis-
caris in finem.

Respice in testamentum
tuum: * quia repleti sunt, qui
obs-

obscurati sunt terræ domibus
iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus
confusus: * pauper & inops
laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, judica causam
tuam: * memor esto imprope-
riorum tuorum, eorum quæ ab
insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces ini-
micorum tuorum: * superbia
eorum, qui te oderunt, ascen-
dit semper.

Añã. Vos qui aliquandò
eratis longè, facti estis propè
in sanguine Christi.

Añã. Habentes fiduciam in
introitu.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meæ,
* in die clamavi, & noc-
te coram te.

Intret in conspectu tuo ora-
tio mea: * inclina aurem tuam
ad precem meam.

Quia repleta est malis ani-
ma mea: * & vita mea inferno
appropinquavit.

Æstimatus sum cum descen-
dentibus in lacum: * factus
sum sicut homo sine adjutorio
inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes
in sepulchris, quorum non
memor amplius: * & ipsi de
manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu infe-
riori: * in tenebrosis, & in
umbra mortis.

Super me confirmatus est
furor tuus: * & omnes fluctus
tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à
me: * posuerunt me abomina-
tionem sibi.

Traditus sum, & non egre-
diebar: * oculi mei languerunt
præ inopia.

Clamavi ad te Domine to-
ta die: * expandi ad te manus
meas.

Numquid mortuis facies mi-
rabilia: * aut medici suscita-
bunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis
in sepulchro misericordiam
tuam, * & veritatem tuam in
perditione?

Numquid cognoscentur in
tenebris mirabilia tua: * & jus-
titia tua in terra oblivioni?

Et ego ad te Domine cla-
mavi: * & manè oratio mea
præveniet te.

Ut, quid Domine repellis
orationem meam: * avertis fa-
ciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labo-
ribus à juventute mea: * exal-
tatus autem humiliatus sum
& conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ:

* & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdede-
runt me sicut
aqua tota die: * circumdede-
runt me simul.

Elongasti à me amicum &
proximum: * & notos meos à
miseria.

Añã. Habentes fiduciam in
introitu sanctorum in sangui-
ne Christi, accedamus in ple-
nitudine fidei.

Añã. Vestitus erat veste.

Psalms 93.

DEUS ultionum Dominus:
* Deus ultionum libe-
rè egit.

Exaltare qui iudicas ter-
ram: * redde retributionem su-
perbis.

Usquequò peccatores Do-
mine: * usquequò peccatores
gloriantur?

Effabuntur, & loquentur
iniquitatem: * loquentur om-
nes, qui operantur injustitiam.

Populum tuum Domine hu-
miliaverunt: * & hereditatem
tuam vexaverunt.

Viduam & advenam inter-
fecerunt: * & pupillos occide-
runt.

Et dixerunt: Non videbit
Dominus, * nec intelliget
Deus Jacob.

Intelligite insipientes in

populo: * & stulti aliquandò
sapite.

Qui plantavit aurem, non
audiet: * aut qui finxit ocu-
lum, non considerat?

Qui corripit Gentes non
arguet: * qui docet hominem
scientiam?

Dominus sit cogitationes
hominum, * quoniam vanæ
sunt.

Beatus homo, quem tu eru-
dieris Domine: * & de lege
tua docueris eum.

Ut mitiges ei à diebus ma-
lis: * donec fodiat peccato-
ri fovea.

Quia non repellet Dominus
plebem suam: * & hereditatem
suam non derelinquet.

Quoadusque iustitia conver-
tatur in iocundum: * & qui
iuxta illam omnes qui recto
sunt corde.

Quis consurget mihi adver-
sus malignantes: * aut quis sta-
bit mecum adversus operantes
iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuxit
me: * paulominus habitasset
in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes
meus: * misericordia tua Do-
mine adjuvat me.

Secundum multitudinem
dolorum meorum in corde

meo

*Homilia 45. & 48. in Ma-
theum ante medium.*

Ubiq̄e demonstrare adni-
tatur, novam hanc mor-
tem fuisse. Siquidem in potes-
tate morientis erat, ne prius-
quam ipse vellet, & omnia im-
pleta essent, moreretur. Ideò
dicebat: Potestatem habeo po-
nendi animam meam, & po-
restatem habeo iterum sumen-
di eam. Sciens ergò omnia
consummata, ait: Sitio: etiam
hoc verbo prophetiam im-
plens. Tu autem adstantium
pravitatem intellige: nam li-
cet innumeris habeamus ini-
micos, qui nos gravissimè per-
secuti sint, cum tamen interi-
mi eos videmus, flectimur mi-
sericordia: hi verò nihil moti,
magis effertantur, & irrident,
acetumque in spongia por-
rigunt, ut bibat tanquam reus:
nam propter hoc hyssopum
additur quo gustato, mortuus
est. Vides quam non pertur-
bate, & quam potenter omnia
transigentem.

Numquid adhaeret tibi se-
des iniquitatis: * qui fingis la-
borem in præcepto?

Captabunt in animam iusti,
* & sanguinem innocentem
condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus
in refugium * & Deus meus
in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem
ipsorum, & in malitia eorum
disperdet eos: * disperdet illos
Dominus Deus noster.

Añã. Vestitus erat veste
aspersa sanguine, & vocabatur
nomen ejus Verbum Dei.

ÿ Dealbaverunt stolas suas
in sanguine agni.

Ideò sunt ante thronum
Dei.

Pater noster. *Absolutio.* A
vinculis. *Vers.* Jube domne.
Benedict. Evangelica lectio.

Lectio Sancti Evangelii secun-
dum Joannem. *Cap. 19. f.*

LECTIO VII.

In illo tempore: Sciens Je-
sus quia omnia consum-
mata sunt, ut consummaretur
scriptura, dixit: Sitio. Et re-
liqua.

*Homilia Sancti Joannis Chry-
sostomi.*

ÿ. Cohibuit in se poten-
tiam deitatis, ut ad gloriam per-

perveniret passionis. Ut ejus sanguis.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

CUM omnia consummata essent, inclinato capite tradidit spiritum; hoc est, expiravit. Atqui non post inclinatam caput expiravit, sed post expirationem caput inclinatur: hic autem contra accidit; per quod ostendit Evangelista, eum esse omnium dominum. Judæi autem camelum devorantes, & culicem excolantes, tantum nefas ausi, de die consultant. Quoniam Parasceve erat, ut non remaneret in cruce corpora sabbato, rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura. Vides quanti sit veritas, per ea quæ illi faciunt, prophetia impletur: alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, & aliorum frerunt crura, non Christi: sed ad Judæorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt: & mortuo adhuc insulant. O pessimam voluntatem! O sceleratissimam! Noli tamen perturbari dilectissimam: quæ enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant; prophetia enim hinc impleta est, di-

cens: Videbunt in quem transfixerunt.

v. Invitatur ad paradisi divitias populus Christianus: Igneam enim illam romphæam, quæ vitæ regio erat inclusa, sacer Christi Sanguis extinxit.

v. Cunctis regeneratis, ad amissam patriam patefactus est redditus: Igneam enim Gloria Patri. Igneam enim.

Benedictio. Ad societatem.

LECTIO IX.

ET continuo exivit sanguis, & aqua. Non casu & simpliciter hi fontes scaturierunt: sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati, per aquam regenerati, sanguine & carne nutriti. Hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum calicem accedis tanquam ab ipso latere hauriens, accedas. Qui ipse Christi Sanguis nostrarum animarum est salus, quo abluitur anima, ornatur, & inflammatur. Hic mentem nostram igne reddit splendidiorem, hic auro clariorem animam facit. Hic Sanguis effusus est, & coelum fecit nobis accessibile. Hic terrarum orbis est pretium, hoc Christus emit Ecclesiam, hoc

eam

HYMNUS.

Celse rerum Conditor,
Salutis auctor omnium,
Tu nos sacro Sanguine
Omni repurgas crimini.
Nos anguis ille callidus,
Antiquus hostis straverat.
Primum nitorem mentium
Caligo culpæ demperat.

Sacro tamen de corpore
Summi valoris Sanguinem
Fundis redemptor affatim,
Omnemque labem diluis.
Repelle quidquid improbum
Interna cordis inficit:

In nos refunde, quaesumus,
Tui vigorem Sanguis.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

v. Empti estis pretio magno.
v. Sanguine Christi.

AD BENEDICTUS. Ant.

Christus non per sanguinem
hircorum, aut vitulorum, sed
per proprium sanguinem in-
troivit semel in Sancta, aeterna
redemptione inventa.

ORATIO.

Omnipotens sempiterna
Deus, qui Sanguine Filii
tui placari, & nos redimi vo-
luisti: concede nobis quaesumus
salutis nostræ pretium ita

re-

eam omnem adornavit. Hujus
Sanguinis participes, cum An-
gelis, & Archangelis, & su-
pernis manent virtutibus, ip-
sam regiam Christi stolam in-
duti, & arma spiritualia ge-
rentes. Sed nihil adhuc dixi,
ipsum enim induti sunt Re-
gem. Te Deum.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Ant. Christum proposuit
Deus propitiorem per fidem
in Sanguine ipsius.

Psalm. Dominus regnavit,
cum reliquis de Dominica.

Ant. Jesus ut sanctificaret
per suum Sanguinem popu-
lum, extra portam passus est.

Ant. Sanguis Jesu Christi
Filii Dei emundat nos ab om-
ni peccato.

Ant. Venit per aquam &
Sanguinem Jesus Christus,
non in aqua solum, sed in
aqua & Sanguine.

Ant. Christus dilexit nos,
& lavit nos à peccatis nostris
in Sanguine suo.

Cap. Ad Hebr. 9. e.

Ratres tabernaculum, &
omnia vasa ministerii, san-
guine aspersit Moyses; & om-
nia penè in sanguine secun-
dum legem mundantur, & si-
ne sanguinis effusione non fit
remissio.

recolere; ut & nunc veniam,
& in eternam gloriam conse-
qui valeamus. Per eundem Do-
minum nostrum.

AD TERTIAM.

Añã. Jesus, ut sanctificaret.
Capitulum. Fratres, taber-
naculum, ut *suprà* in Lau-
dibus.

ꝛ. brev. Dealbaverunt sto-
las suas * In Sanguine agni.
Dealbaverunt.

ꝥ. Idèd sunt ante Thronum
Dei. In Sanguine agni. Gloria
Patri. Dealbaverunt.

ꝥ. Empti estis pretio magno.
ꝛ. Sanguine Christi.

AD SEXTAM.

Añã. Sanguis Jesu Christi.
Capit. Hebr. 9. d.

Si sanguis hircorum, & tau-
rorum, inquinatos sanctifi-
cat ad emundationem carnis:
quanto magis sanguis Christi
emundabit conscientiam nos-
tram ab operibus mortuis ad
serviendum Deo viventi?

ꝛ. brev. Empti estis * Pretio
magno. Empti estis.

ꝥ. Sanguine Christi Pretio
magno. Gloria Patri. Empti
estis.

ꝥ. Justificati in Sanguine
ipsius.

ꝛ. Salvi erimus ab ira per
ipsum.

AD NONAM.

Añã. Christus dilexit.

Capit. Apoc. 12. c.

Projectus est accusator fra-
trum nostrorum, & ipsi
vicerunt eum propter sangui-
nem agni.

ꝛ. brev. Justificati. * In
Sanguine ipsius. Justificati.

ꝥ. Salvi erimus ab ira per
ipsum. In Sanguine ipsius.
Gloria Patri. Justificati.

ꝥ. Christus lavit nos à pec-
catis nostris.

ꝛ. In sanguine suo.

*In secundis Vesperis omnia
ut in primis.*

ꝥ. Christus lavit nos à pec-
catis nostris.

ꝛ. In Sanguine suo.

AD MAGNIFICAT. *Añã.*

Accessistis ad Sion montem,
& Civitatem Dei viventis Jeru-
salem celestem, & testa-
menti novi mediatorem Je-
sum, & Sanguinis aspersio-
nem melius loquentem quam
Abel.

Missa propria.

DIE IX. JULII.

Secunda die infra octavam S.

Elisabeth.

Semiduplex.

Omnia ut in die Festi.

*Lectioes primi Nocturni de
Scriptura occurrente.*

IN

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Gregorii Nazianzeni.

*In laudem Gorgoniae, circa
medium.*

LECTIO IV.

Beata Elisabeth pudicitia
quidem laude adeò præstiti-
ta, adeòque non modo omnes
ætatis suæ mulieres, sed etiam
veteres, quæ eo virtutis genere
floruisse dicuntur, antecelluit,
ut, cum in duo hæc genera vi-
ta nostra omnis divisa sit, ni-
mirum in matrimonium, &
cælibatum (quorum alterum
ut præstantius & divinius, ita
majoris quoque laboris & pe-
riculi; alterum humilium qui-
dem & adjectius, cæterum mi-
nori periculo obnoxium) vita-
ris utriusque status incommo-
dis, quidquid in utroque com-
modi erat, delegerit, in unum-
que coegerit, alterius nempe
sublimitatem, alterius securi-
tatem: fueritque citra superci-
lium pudica, cælibatus com-
moda, matrimonio temperans,
ac re ipsa ostendens, neutrum
horum suapte natura tale esse,
ut nos prorsus vel Deo, vel
mundo adstringat, vel ab his
pénitus nos separet.

ꝛ. Audi filia, & vide, & in-
clina aurem tuam, & oblivis-
cere populum tuum, & domum

patris tui: * Et concupiscet
Rex decorem tuum.

ꝥ. Specie tua, & pulchritu-
dine tua intende, prospere pro-
cede, & regna. Et concupiscet.

LECTIO V.

NON enim quia carni con-
iuncta erat, idcirco à spiri-
tu disjuncta est: nec quia pro
capite virum habebat, idèd
primarium caput ignoravit:
sed mundo naturæque hæc-
nus obsecuta, ut carnis legi,
vel ei potius qui hanc carni
legem indixit, satisfacere, to-
tam se postea Deo consecra-
vit. Enimverò divinus Salo-
mon in proverbiiis, fémina
domi manentem, virumque
amantem laudat, quæ honestè
in domo versatur, ac mulie-
bria officia virili & strenuo
animo exequitur, semperque
ad fustum & colum manus ob-
firmat, cæteraque omnia præ-
stat, quæ ille de honesta &
industria matrona prædicavit.
Ego verò si ab his rebus lau-
danda Elisabeth argumenta
petere, similiter facerem, ac
si ab umbra statuum lauda-
rem, aut ab unguibus leonem,
relictis majoribus & excellen-
tioribus.

ꝛ. Manum suam misit ad
fortia: * Manum suam aperuit

ino-

Z

inopi, & palmas suas extendit ad pauperem.

¶ Dispensit, dedit pauperibus, justitia ejus manet in sæculum sæculi.

LECTIO VI.

Quam unquam dignior fuit, quæ in publicum se inferret? Quam tamen rarius visa est, minusque virorum oculis patuit? Quam oculis aequè frænabit? Quam risum adeò irrisit, adeò ut vel leviter subrisisse propè modum nimium ipsi videretur? Quam auribus suis januas magis imposuit? Quam rursus eas divino sermoni magis apertas habuit? Imò quam mentem linguæ moderatricem magis præfecit ad pronuntiandas Dei justificationes? Quam modum ordinemque labiis suis magis constituit? Unus illi rubor placebat, quem gignit pudor: unus candor, quem parit abstinentia.

¶ Regnum mundi, & omnem ornatum sæculi contempserunt propter amorem Domini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

¶ Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi. Quem vidi. Glo-

ria Patri. Quem vidi, &c.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Matthæum. Cap. 13.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum coelorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

De Homilia S. Gregorii Papæ.

Homil. 11. in Evangelia.

Rursum coeleste regnum negotiatori homini simile dicitur, qui bonas margaritas quærit, sed unam pretiosam invenit, quam videlicet inventam, omnia vendens emit: quia qui coelestis vitæ dulcedinem in quantum possibilitas admittit, perfectè cognoverit, ea quæ in terrenis amaverat, libenter cuncta derelinquit; in comparatione ejus vilescunt omnia, deserit habita, congregata dispergit: inardescit in celestibus animus, nihil in terrenis libet: deformè conspicitur quidquid de terrena rei placebat specie, quia sola pretiosæ margaritæ claritas fulget in mente.

¶ Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua ejus, consideravit semitas domus suæ: * Et loque-

ba-

batur de testimoniis Domini. ¶ Gustavit & vidit quia bona est negotiatio ejus: non extinguetur in nocte lucerna ejus. Et loquebatur.

LECTIO VIII.

Rursum simile est regnum coelorum sagena in mare missa dicitur, ex omni genere piscium congreganti, quæ impleta ad littus educitur, & in vasis boni pisces eliguntur, mali autem projiciuntur foras. Sancta Ecclesia sagena comparatur, quia & piscatoribus est commissa, & per eam quisque ad æternum regnum à presentis sæculi fluctibus trahitur, ne in æternæ mortis profundo mergatur. Quæ ex omni genere piscium congregat: quia ad peccatorum veniam sapientes & fatuos, liberos & servos, divites & pauperes, fortes, & infirmos vocat.

¶ Invocavi, & venit in me spiritus sapientiæ, & proposui illam regnis, & sedibus: * Et divitias nihil esse duxi in comparatione illius. ¶ Melior est enim sapientiæ cunctis opibus pretiosissimis. Et divitias. Gloria Patri. Et divitias.

LECTIO IX.

Quæ sagena, scilicet Ecclesia, tunc universaliter

repletur, cum in fine suo humani generis summa concluditur. Quam educunt, & secus littus sedent: quia sicut mare sæculum, ita sæculi finem significat littus maris. In quo boni pisces in vasis eliguntur, mali autem projiciuntur foras: quia & electi quique in tabernacula æterna recipiuntur, & interni regni luce perditæ, ad exteriores tenebras reprobi pertrahuntur.

DIE XI. JULII.

Quarta die infra Oñarum.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episcopi. Sermo 45. de Diversis. cap. 1.

LECTIO IV.

Prestabit nobis, qui diem istum commendavit in Sanctis suis, ut infirmitas vocis nostræ sufficiat intentioni vestræ. Et hoc quod gestamus in manibus, Scriptura scilicet quam videtis, commendat nobis inquirendam & laudandam mulierem quamdam, habentem magnum virum, eum qui invenit perditam, ornavit invenit inventam. Attendite cuius membra estis, inspicite cuius filii estis. Mulierem fortem quis inveniet? Difficile est invenire eam; imò difficile est nescire eam. Nonne ipsa est

Z 2

ci-

civitas in monte, quæ abscondi non potest? Quare ergo dictum est. Quis inveniet? Cum dici debuisset. Quis non inveniet? Sed tu civitatem in monte positam vides: ut autem in monte poneretur, inventa est quæ perierat.

ꝛ. Audi filia.

LECTIO V.

Quando illustrata est, quia eam non videt? quando latebat, quis eam inveniret? Ipsa enim civitas est una illa ovis, quam perditam quaesivit ille pastor, & inventam gaudens in humeris reportavit. Ipse pastor, mons est: ovis autem in humeris ejus, civitas in monte. Facile est ut videas eam collocatam in monte: quando eam in venires, eum lateret in vepribus, in spinis utique delictorum suorum? Ibi enim quaesisse magnum est, ibi invenisse mirabile est. Hæc ejus difficilis inventio commendatur, cum dicit: Mulierem fortem quis inveniet? Quis enim, quia unus: non, quia nec unus.

ꝛ. Manum suam.

LECTIO VI.

Pretiosior est autem lapidibus pretiosis: quæ ejusmodi est. Quid magnum quia

pretiosior est mulier hæc lapidibus pretiosissimis? Pretiosi lapides ideò dicti sunt, quia charitate valent. Jam ille vilis est, pretium perdidit, qui non habet charitatem. Doctrinam suam jactet licet, linguam suam jactet licet; audiat æstimatorem verorum lapidum matronæ hujus: audiat, inquam, quemdam artificem ornamentum hujus inspectorem. Si linguis hominum loquar, inquit, & Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum aramentum sonans, aut cymbalum tinniens. Jam non fulget, sed tinnit. Ergò discite lapides æstimare, negotiatores regni caelorum: nullus lapis nobis placeat, præter hujus mulieris ornamentum.

ꝛ. Regnum mundi.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Matthæum, Cap. 13.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hæc: Simile est regnum caelorum thesauro abscondito in agro: Et reliqua.

De Hom. S. Hieronymi Presb.

Lib. 2. in Matth. Cap. 13.

Thesaurus iste, in quo sunt

omnes thesauri sapientie

&

& scientiæ absconditi, aut Deus Verbum est, qui in carne Christi videtur absconditus: aut sanctæ Scripturæ, in quibus reposita est notitia Salvatoris: quem cum quis in eis invenit, debet omnia istius mundi emolumenta contemneret, ut illum possit habere quem reperit. Quod autem sequitur. Quem cum invenit homo abscondit; idcirco dicitur, non quod hoc de invidia faciat, sed quod timore servatis, & nolentis perdere, abscondat in corde suo, quem pristinis prætulit facultatibus.

ꝛ. Os suum.

LECTIO VIII.

Aliis verbis idipsum, quod supra, dicitur. Bonæ margaritæ, quas quaerit institor, Lex & Prophetae sunt. Unum autem est pretiosissimum margaritum, scientia Salvatoris, & sacramentum passionis illius, & resurrectionis arcanum. Quod cum invenit homo negotiator, similis Pauli Apostoli omnia Legis, Prophetarumque mysteria, & observationes pristinas, in quibus inculpatè vixerat, quasi purgamenta contemnit & quisquillas, ut Christum lucrificiat. Non quod inventio novæ

margaritæ condemnatio sit veterum margaritarum; sed quod comparatione ejus omnis alia gemma vilior sit.

ꝛ. Invocavi, & venit.

LECTIO nona. S. Pii Pape & Martyr. ut in Breviario, quæ fuit. Te Deum laudamus.

DIE XI. IJUSDEM.

In toto Episcopatu Angelop.

In Festo S. Pii P. Martyr.

Cujus Reliquia asservatur in Ecclesiæ Cathedrali.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præsta, quaesumus, i.

Et sit Commemoratio Oclavæ S. Elisabeth, & S. Pii Pape Martyris, cujus Aña. in Vesperis est: Qui odit.

Justus ut palma.

LECTIOES primi Nocturni de

Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Ser-

mo S. Augustini Episc. Tium-

phalis.

In tertio Noct. Homilia in

Evangelium: Si quis vult. Et

nona lectio de S. Pio Papa,

pro cuius commemoratione in

Laudibus.

Aña. Iste Sanctus.

ꝛ. Gloria, & honore.

Missæ: In virtute. Et dicitur

Credo intra Mattic.

DIE

DIE XV. JULII.

*Oratione S. Elisabeth Vidue.
Lectiones primi Nocturni de
Scriptura occurrente.*

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episcopi.
Unde supra, cap. 12.

LECTIO IV.

Duplicia pallia fecit viro suo. Jam acclamatis: credo, quod agnoscitis, quæ sunt duplicia pallia. Laudes sunt, laudes fidei, laudes confessionis, laudes prædicationis. Quare duplicia? Christum laudas, Deum laudas, & hominem. Dupliciter lauda, simpliciter lauda. Dupliciter, quia homo est, & Deus: simpliciter, ut non sis fictus. Confitere Deum, confitere hominem: lauda Deum in homine lauda hominem in Deo. Texuit pretiosissimum illud pallium laudis: In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: hoc erat in principio apud Deum. Texuit & aliud pallium, propter conversationem inter homines quotidianam: Verbum caro factum est, & habitavit in nobis.

y. Audi filia.

LECTIO V. Cap. 16.

Hic ergo ista laboriosa, vigilans, sollicita, severe

castigans domum suam, surgens de noctibus, intuens lucernam, ne extingatur, in tribulatione fortis, nondum receptis promissis pavens, brachia sua in fsum confirmans, non pigrum panem manducans. Ob labores istos quasi paupertatis & necessitatis secularis, quid erit, quia in diebus novissimis latata est? Quid erit? Audite: propter quam spem ardeat lucerna nostra tota nocte, nunc audite. Surrexerunt filii ejus, & ditati sunt. Modo in paupertate vivimus, in paupertate vigilamus: & cum morimur in paupertate dormimus: sed surgemus, & ditabimur. Quæ illa divitiæ sunt Angelorum? Unam vestem habent lucis: numquam teritur, numquam sordidatur. Si filius es mulieris hujus, attende, quando tibi divitiæ promittantur. Surrexerunt filii ejus & ditati sunt, parati resurrectionis divitiis accipere. Noli has amare, ut merearis ad illas venire.

y. Manum suam.

Cap. 17. & 18.

LECTIO VI.

Et vir ejus laudavit eam. Multa, inquit, filia fecerunt potentiam. Laudes sunt, quibus eam laudat vir ejus.

Quæ

Quæ filia, quibus hæc comparatur? Non comparatur. Tu autem superasti. Attendite ergo vos, jam in fine lectionis sumus. Multa filia fecerunt potentias, multæ locutæ sunt in lingua, scierunt omnia sacramenta, fecerunt virtutes multas, dæmonia excluderunt, res suas pauperibus distribuerunt, corpora sua ignibus tradiderunt: inflata sunt, quia charitatem non habuerunt. Tu autem superasti, & super posuisti omnes non solum flore, sed & fructu grævida abundans. Date illi de fructibus manuum suarum. Quid date? Venite benedicti Patris mei. De quibus fructibus manuum ejus? Estrivi enim & dedisti mihi manducare. Et quod illi deinde negotium erit finitis laboribus? Et laudetur in portis vir ejus. Ipse erit portus laborum nostrorum, videre Deum, laudare Deum.

y. Regnum mundi.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Cap. 13.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolas hæc: Simile est regnum cœ-

lorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Unde supra, quæst. 16.

Ded omnis scriba doctus in regno cœlorum, similis est homini patrifamilias, qui profert de thesauro suo nova & vetera. Utrum ista conclusione exponere voluit, quem dixerit thesaurum in agro absconditum? Quoniam sanctæ scripturæ intelliguntur, quæ nomine duorum Testamentorum novi, & veteris concluduntur: quem admodum apud alium Evangelistam gladium bis acutum tali conclusione videtur exponere.

y. Os suum.

LECTIO VIII.

An qui in parabolis ista locutus est, & cum quæsisset ab eis utram intellexissent, responderunt, se intellexisse? Fortasse ista similitudine ultima patri familias profertens de thesauro suo nova, & vetera, ostendere voluit cum doctum habendum esse in Ecclesia, qui etiam scripturas veteres parabolis explicatas intellexit, ab istis nobis accipiens regulas: quia & ista Dominus per parabolas enuntiavit.

vir,

vit, quamvis ipse Christus esset finis illorum, id est, ut in eo illa vetera completerentur.

ꝫ. Invocavi, & venit.

LECTIO LX.

UT si ipse, in quo illa complentur & manifestantur, per parabolas adhuc loquitur, donec ejus passio velum discindat, ut nihil sit occultum quod non reveletur: multo magis illa, quæ ad commendandam tantam ejus salutem tam longè de illo scripta sunt, parabolis operta esse noverimus: quæ cum Judæi ad litteram acciperent, noluerunt esse docti in regno coelorum, neque transire ad Christum, ut auferretur velamen, quod supra cor eorum positum est.

Te Deum laudamus.

DIE XVIII. JULII.

Festum Commemorationis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo.

Duplex majus.

Omnia ut in festo B. M. V. ad Nives, & Augusti, præter illa, quæ sequuntur.

Ad MAGNIFICAT. Aññ.

Sancta Mariæ succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sen-

tiant omnes tuum juvenem, quicumque celebrant tuam solemnem Commemorationem.

ORATIO.

DEUS, qui Beatissimam semper Virginis, & Genitricis tuæ Mariæ singulari titulo Carmeli Ordinem decorasti: concede propitius, ut cujus hodie Commemorationem solemni celebramus Officio, ejus muniti præsidii, ad gaudia sempiterna pervenire mereamur. Qui vivis, &c.

Lectiones primi Nocturni de Parabolis Salomonis: Ego sapientia, ut ad Nives.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

CUM sacra Pentecostes die Apostoli coelitus afflati, variis linguis loquerentur, & invocato augustissimo Jesu nomine mira multa patrarent: viri plurimi (ut fectur) qui vestigiis Sanctorum Prophetarum Eliæ, & Elisei institerant, & Joannis Baptiste præconio ad Christi adventum comparati fuerant, rerum veritate perspecta, atque probata, evangelicam fidem confessim amplexati sunt, ac peculiari quodam affectu, Beatissimam Virginem (cujus colloquiis, ac familiaritate feliciter frui po-

tue-

tuere) adeo venerari coeperunt, ut primi omnium in eo montis Carmeli loco, ubi Elias olim ascendente nebulam, Virginis typo insignem conspexerat, eidem purissimæ Virgini Sacellum construxerint.

ꝫ. Sicut Cedrus.

LECTIO V.

AD NOVUM ergo Sacellum sæpè quotidie convenientes, ritibus piis, precationibus, ac laudibus Beatissimam Virginem, velut singularem ordinis tutelam colebant. Quam obrem fratres Beatæ Mariæ de Monte Carmelo passim ab omnibus appellari coeperunt, eumque titulum Summi Pontifices non modò confirmarunt, sed & indulgentias peculiarias, qui eo titulo, vel ordinem, vel fratres singulos nuncuparent, concessere. Nec verò nomenclaturam tantum munificentissima Virgo tribuit, & tutelam, verum & insigne sacri Scapularis, quod Beato Simoni Anglico præbuit, ut celesti hac veste ordo ille sacer dignosceretur, & à malis ingruentibus protegeretur. Ac demum, cum olim in Europa ordo esset ignotus, & ob id apud Honorium Tertium non pauci pro illius extinctione instarent

astitit Honorio noñu piissima Virgo Maria, planèque jussit, ut institutum, & homines benignè complecteretur.

ꝫ. Quæ est ista.

LECTIO VI.

NON in hoc tantum sæculo ordinem sibi tam acceptum multis prærogativis Beatissima Virgo insignivit, verum & in alio (cum ubique & potentia, & misericordia plurimum valeat) filios in Scapularis societatem relatos, qui ab continentiam modicam, præcesque paucas eis præscriptas frequentarunt, ac pro sui status ratione castitatem coluerunt, materno planè affectu, dum igne Purgatorii expiantur, solari, ac in coelestem patriam obtentu suo quantocumque piè creditur efferre. Tot ergo, tantisque beneficis ordo cumulatus, solemnem Beatissimæ Virginis Commemorationem ritu perpetuo ad ejusdem Virginis gloriam quotannis celebrandum instituit.

ꝫ. Ornatam monilibus.

Lectiones tert. Nocturni Honnilia Venerabilis Beate Presbyteri: Magnæ devotionis, ut ad Nives.

ꝫ. vii. Felix namque.

ꝫ. viii. Beatam me dicent.

Ad

Ad

Ad Laudes, & per Horas,
omnia ut in festo B. Mariae
ad Nives.

AD BENEDICTUS. *Añā.*
Caput tuum ut Carmelus,
& eomae capitis tui, sicut pur-
pura Regis vineta canalibus.
Alleluia.

In secundis Vesperis Anti-
phone, Psalmi, Capitulum,
Hymnus, & Vers. ut in primis
Vesperis.

AD MAGNIFICAT. *Añā.*
Gloria Libani data est ei: dec-
or Carmeli, & Saron. Alleluia.

Deinde fit commemoratio
Sancti Alexii.

Missa propria.

DIE XIX. JULII.

In Festo Sanctarum Juliae, &
Rufinae Sororum Virginum,
& Martyrum.

Duplex.
Omnia ut in Communi Vir-
ginum, his exceptis, quae hic
assignantur.

AD VESPERAS.
Añā. Haec est virgo sapiens,
cum reliquis de Laudib., Psalmi
de Communi Virgin.

Capitulum.
Ratres, qui gloriatur, in Do-
mino gloriatur. Non enim
qui se ipsum commendat, ille
probatus est; sed quem Deus
commendat.

in Hymnus.

S Alvéte claræ virginés,
Tutela praesens patriae,
Virtutis, & constantiae
Exemplar admirabile.
Non vos chalybs rigentibus
Dum necit artus annulis,
Nec laminis candentibus
Catasta terret ignea.

Nec confragosa rupium
Calcata nudis plantulis
Fregare vos dispendia,
Sed hinc fides fit acrior.

Deinde vieto saeculo,
Coeli sub istis atriis
Rufina fuso sanguine,
Et Justa digna nomine.

Rosisque purpurantibus
Confessionis inclytæ
Intexuistis candida

Integritatis lilia.
Ergo triumphi nobilis
Sacris revinctæ laureis,
Palmas referitis duplices.

Agnum sequentes praevium
Te, Dux, corona Martyrum
Cum Patre, Christo, & Spiritu

In Trinitate simplici
Aeterna laudent saecula,
Amen.

Adducentur Regi virginés
post eam.
Proximæ ejus afferentur tibi.

Ad Magnificat in utrisque
Vesperis.
Añā. Prudentes virginés,

ap-

aptatæ vestras lampades, ecce
sponsus venit, exite obviam ei.

ORATIO.

DEUS, qui virtutem tuam
in vasis fictilibus (etiam
fragilis sexus) re condens, san-
ctis virginibus, & martyribus
tuis Justæ, & Rufinae mirabi-
lem fidei constantiam tribuis-
ti: da nobis eorum patrocinis,
in tui amore perseverare, &
ad celestem coronam perve-
nire. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

IN VITATORIUM.

Regem virginum Dominum:
Venite adoremus.

Psalmi Venite exultemus
in Domino.

Q Uid saepe tortor unguis,
Judæque fractis, virgi-
num

Plusquam virilis indolis
Miraris indolentiam?

Virtutis hoc altissima,
Agnosce munus, perfide
Firmissimam constantiam,

Qui debili dat sexum,
In his faeces extinguere,
Mercesque earum testas,

Sed non potestis conditas
aliquid erogari efflagitabant.
Quas ardor almi luminis

Accendit, & dulcissimus
Sponsus eadentes excipit.
Christus bravium martyrum

Et nunc precantur sedule
Pro gente Patrem & Filium,
Et Spiritum Paráclitum,
Qui regnat omne in saecu-
lum Amen.

LECTIO PRIMI Nocturni de
Scriptura occurrentes.

In II. NOCTURNO.

Ex Sancto Isidoro, & Breviari-
is Hispaniae.

LECTIO IV. *Usta,*
& Rufinae sorores, His-
palenses virginés castissi-
mae, facultatibus pauperes, sed
virtutibus lucupletes, cum Dio-
cletianus in Christianos saevi-
ret, fictilium mercimonio sese
alebant, & tenuitate egénos
sustentabant. Religiosè itaque
& in magna concordia domus
suarum gerentes, vitam in-
culpatae transigebant. Acci-
dit autem statuto quodam die
Hispani Adonia celebrari. In
quo festo muliercula quae-
dam cum solitis ejulatibus, &
clamoribus simulacrum Sa-
lambone (sic Venerem Syri
vocant) in pompa circumfe-
rebant, & ab omnibus pas-
sim in ejus dæmonis cultum
aliquid erogari efflagitabant.
Qui cum obirer à sanctis soro-
ribus stipem postularent, nec
quiquam extorquerent, una ex
eis, quæ idolum abjulabant,